

BİRİKİMLER II Ödül Töreni Konuşması

Ahmet Buğra AYDIN

01.12.2006, Feshane

Değerli konuklar, saygıdeğer hukukçular. Hepinizi saygı ile selamlıyor, hoş geldiniz diyorum. Sizleri bu gece aramızda görmenin bizleri gururlandırdığını ve mutlu ettiğini söylemeliyim. Yaptığımız bu çalışmanın böyle bir gecede çoğunluğu hukukçu olan siz değerli misafirler tarafından takdir edilmesi bizim kendimize güven duygumuzu geliştirecek, gelecekteki benzer çalışmalara daha büyük bir şevkle yönelmemizi sağlayacaktır.

Ben dört yıldır M. Balcı'nın öncülüğünde toplanan "genç hukukçular hukuk okumaları grubu" na veya daha popüler ismiyle "Salı grubu" na katılıyorum. Muharrem Ağabey benden bir konuşma yapmamı istediğinde dönüp geçmiş dört yılıma bir baktım ve kendi kendime şunu sordum. Bu toplantılar bana ne kazandı? Bu dört yıldır Muharrem ağabeyin dilinden düşürmediği bir terim var; "hukuk'un yaygınlaştırılması". İlk başlarda bunun ne anlama geldiğini tam olarak anlamamıştım. Okula gittiğimde, televizyonu açtığımda, sokakta yürüdüğümde sürekli hukukçularla karşılaşıyordum. Bu yüzden etrafta bu kadar hukukçu varken hukuk zaten yaygındır diye düşünüyordum. Bunun böyle olmadığını öğrenmem Salı grubu sayesinde zor olmadı."Hukukun yaygınlaştırılması" kavramının ne anlama geldiğini ve "hukuk ve adalet" gibi temel kavramların anlamlarını kavramış hukukçunun sadece dört yıllık bir hukuk öğretimi görmüş kimseden farklı olduğunu burada öğrendim. Ben bunun şahsım için önemli bir kazanım olduğunu düşünüyorum.

Bunun önemini vurgulamak için yanlış anlaşılmayacağını ümid ederek bir örnek vermek istiyorum. Bu sene hocalarımızdan biri sınıftaki herkesten bir ödev konusu seçmesini istedi. Konu olarak hocamız, bizim kafamıza takılmış bulunan ya da daha iyi öğrenmek istediğimiz bir konuyu, bir problemi araştırıp yazmamızı söyledi. Herkes konuyu kendi belirleyecekti. Aradan bir hafta geçmesine rağmen sınıfın %80 i hala bir konu belirleyememişti ve bu %80 lik dilimin içinde not ortalamasında dereceye oynayan öğrenciler de vardı. Bu arkadaşlarımız hocalarımıza ve konu bulmuş öğrencilere gelip konu istiyorlardı ve ödevin nasıl yapılacağını soruyorlardı. Burada iki sorun ortaya çıkıyor. Birincisi; İstanbul'da yaşayan Marmara Üniversitesi hukuk fakültesi 4. sınıfta okuyan bir öğrencinin kafasında bir tek hukuki problemin dahi olamaması, ki bana göre bu Susurluk'tan da büyük bir skandaldır. İkinci olarak ise, öğrencilerin 15-16 yıllık öğrencilik hayatlarında yazılı araştırma olarak sadece 3 tane uyduruk dönem ödevi hazırlamaları, bu sebeple nasıl araştırma yapılacağı nasıl kaynak taranacağı, araştırmanın nasıl kaleme alınacağı noktasında yeterli bir bilgiye sahip olmaması.

Bunu ne arkadaşlarımı suçlamak veya küçümsemek ne de kendimi yüceltmek için söylüyorum. Bu iki eksikliğin aslında Türk eğitim sisteminin tabii bir sonucu olduğunu belirtmek istiyorum. Bütün lise öğrenimi çoktan seçmeli üniversite giriş sınavına odaklanmış, fakülte hayatı hocanın derslerini dinleyerek geçmiş standart bir hukukçu daha fazlasını istese de yapamazdı. Bi-

zim sistemimiz öğrencilere entelektüel merakı ve araştırma tekniğini öğretmemektedir. Keza Olaylara geniş bir açıdan bakma alışkanlığı vermemekte, bunun yerine, genelde mevzuat bilgisiyyle yetinmektedir. Öyle zannediyorum ki hukukçunun hukuk felsefesi, karşılaştırmalı hukuk, hukuk tarihi gibi disiplinlere önem vermemesi ve sadece mevzuat bilgisiyyle yetinmesi onun hukuki olay ve problemlere çok dar bir çerçeveden bakması sonucunu doğurmaktadır.

Önemli bir problem de kanaatimce hukuk fakültelerinde sadece verilen bilgilerle yetinmeye alışmamız, farklı bilgi kaynaklarına yönelmeyi öğrenmemiş olmamızdır. Bunu ben bu seneki ödev alma macerasında çok yoğun bir şekilde tecrübe ettim. Ben bir konu belirleyip hocaya gittiğimde hoca benim konuyu yapamayacağımı bu konu hakkında kaynak bulamayacağımı söyledi. Beni neredeyse ders kitabında olan bir konuyu almaya zorluyordu. Benim öğrenme azmimin önünü kesiyordu. Bu ve benzeri olayları görmem Salı grubunun önemini bana tekrar hatırlattı. Biz Salı grubunda her hafta bir sunum dinleriz. Bu sunumlar bize konunun uzmanları tarafından anlatılmaz konuları seçen öğrenci ya da genç avukat arkadaşlar aylarca araştırmalar yapıp bunun yazılı hale getirdikten sonra bizlere sunarlar. Her sunum bir tartışma ortamı içersinde geçer. Dolayısıyla bizim çalışmalarımızda sunum yapan veya sunum dinleyen arkadaşlar araştırma yapmayı, yaptıkları araştırmaları kaleme almayı, bunu kalabalık ve donanımlı bir hukuk kitlesine sunmayı, fikirlerini tartışmayı öğrenir. Burası bir nevi okul vazifesi görür, insana hukuk kültürünü, hukuk mantığını, toplumsal bilinci ve en önemlisi sorumluluk hissini aşılar. Bu saydıklarımı göz önüne alırsak bu seminerlerin bana okulumdan daha çok hukuk öğrettiğini, hukukçu formasyonu kazandırdığını söyleyebilirim. Bu formasyonu kazandırmadan, sadece mevzuat bilgisine sahip hukukçu yetiştirmek için çok sayıda hukuk fakültesi açmanın ülkeye pek fazla yararı olmayacağını, bizi hukuk devleti anlayışına götürmeyeceğini düşünüyorum.

Bu gece elinizde bulunan “ birikimler-2” kitabı bizim üç senelik çalışmalarımızın ve bu vesileyle edindiğimiz birikimlerimizin bir ürünü. Bu çalışmalarda onlarca arkadaşımızın emeği var.

Konuşmamı birkaç teşekkürle bitirmek istiyorum. Öncelikle bizi bir araya getirdiği ve bir arada tuttuğu için muhterem Muharrem Balcı’ya (Muharrem Ağabeye) teşekkür ederim. Bu çalışmanın yapımında ve yayımında emeği geçen bütün arkadaşlarıma teşekkür ederim. Ve tabi son olarak bizleri bu gecede yalnız bırakmadınız için sizlere de teşekkür eder hepimizi saygı ile selamlarım.

Ahmet Buğra AYDIN